

מ"ת 11019/09/15 - יוסף שנאן נגד מדינת ישראל

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים מ"ת 11019-09-15

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

07 יולי 2016

מספר בקשה: 51

בעניין: יוסף שנאן (עצור בפיקוח)

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

ההליכים הקודמים:

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצר בפיקוח אלקטרוני בעניינו של המבקש.

2. המבקש (שהיה משיב 3 בבקשה למעצר עד תום ההליכים) עומד לדין, יחד עם שניים אחרים, בגין עבירת הריגה, שבוצעה על פי הנטען ביום 15.8.2015. על פי עובדות כתב האישום, המבקש ושניים אחרים הגיעו לביתו של המנוח, ולאחר תגרה תקפו את המנוח במכות אגרופ ובבעיטות, הפילו אותו בכח, ובעודו שוכב על הקרקע, תקפו אותו בבעיטות במכות עוצמתיות בכל חלקי גופו, לרבות ראשו. כתוצאה ממעשיהם, נגרמו למנוח התרככות של רקמת המוח, דימום בגזע המוח ובשכבה הפנימית של הקרקפת, שברים מרובים בפנים ושפכי דם מרובים בגוף, והמנוח נפטר מספר ימים לאחר האירוע.

3. לאחר הגשת כתב האישום, התנהלו הליכים בעניין מעצרו של הנאשמים עד תום ההליכים. משיב 1 בבקשה המקורית, שהיה לכאורה היוזם של האירוע, נעצר עד תום ההליכים. לגבי משיב 2 ומשיב 3 (שהינו המבקש בבקשה הנוכחית), הוחלט ביום 7.1.2016 על מעצר באיזוק אלקטרוני, בהתחשב בכך שלמשיבים אלה לא היה סכסוך קודם עם המנוח, והם פעלו לכאורה בעקבות משיב 1.

הבקשה הנוכחית:

4. בבקשתו עותר המבקש לבטל את האיזוק האלקטרוני בו הוא נתון, ולאפשר לו לשהות במעצר בית בבית אמו בעיר העתיקה בירושלים. עוד הוא מבקש לאפשר לו לצאת לעבודה.

עמוד 1

5. לחילופין הוא מבקש כי יוגש תסקיר משלים בטרם תינתן החלטה סופית בבקשה.

6. המבקש טוען למספר נימוקים המצדיקים, לטענתו, לקבל את בקשתו לעיון מחדש:

א. חלוף הזמן מאז שוהה המבקש באיזוק - לעניין זה נטען לירידה ברמת המסוכנות, לאחר מעצר מאחורי סורג ובריח ולאחר מעצר בית באיזוק אלקטרוני. עוד נטען כי במהלך התקופה בה נתון המבקש באיזוק אלקטרוני, יצא המבקש עשרות פעמים ב"חלונות" בשל עניינים רפואיים. המבקש הקפיד לחזור בזמן ולא היה דופי בהתנהגותו.

ב. חוזה השכירות של הדירה בה שוהה המבקש באיזוק אלקטרוני הסתיים והוא מבקש לחזור לדירת משפחתו.

ג. תקופת המעצר, במהלכה המבקש אינו עובד, פגעה במצב הכלכלי שלו ושל משפחתו. זאת ועוד, המבקש מורגל בחיי עבודה, ובטלתו גורמת לו לנזקים נפשיים.

ד. כרסום בראיות.

7. המשיבה טוענת כי לא חל כרסום בראיות, כי אין הפחתה במסוכנותו של המבקש וכי אין כל עילה לשינוי בתנאי מעצרו/שחרורו של המבקש. המשיבה מתנגדת לכל הקלה בתנאים בהם שוהה המבקש מחוץ לבית המעצר.

דין והכרעה:

8. להשלמת התמונה יצוין כי בקשה דומה, שהוגשה על ידי נאשם 2, נדחתה, ולאחר שנאלץ לפנות את הדירה בה הותקן האיזוק האלקטרוני, חזר הנאשם אל בית המעצר.

ערר שהוגש על ידי הנאשם 2 על ההחלטה בעניינו (בש"פ 4899/16) נדחה.

בהחלטתו מיום 19.6.2016 קבע כבוד השופט פוגלמן כי גם אם פחתה עוצמת הראיות נגד נאשם 2, עדיין יש ראיות לכאורה, והכרסום בראיות אינו מצדיק שינוי בהחלטת המעצר. כן קבע בית המשפט כי לא נמצא טעם לשנות מהחלטתו של כבוד השופט דנציגר, לפיה "לא תסכון חלופת מעצר למעט מעצר בפיקוח אלקטרוני".

9. הדברים שנאמרו לגבי נאשם 2, יפים גם בעניינו של המבקש:

מחד, מדובר בנאשם ששחרר מבית המעצר, והוא שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני חודשים ארוכים. אם תדחה בקשתו,

אפשר שיהיה עליו לשוב לבית המעצר.

יצוין כי בינתיים נעשתה בדיקה עדכנית של מקום מגוריו של המבקש בעיר העתיקה בירושלים, ושוב נשללה האפשרות לאיזוק אלקטרוני בביתו (חוות דעת מיום 30.6.2016).

יצוין עוד כי לאחר הדיון בבקשה, הודיע המבקש כי שכר דירה חלופית, במקום זו שעליו לפנות (ואשר הוא עדיין מתגורר בה), והוא ממתין לאישור מינהלת האיזוק לגבי דירה זו.

מנגד, עומדים מספר שיקולים:

א. אמנם חל כרסום בראיות, אך עדיין ישנן ראיות לכאורה כנגד המבקש, כעולה מתשובת המשיבה בדיון.

ב. המבקש עומד לדיון בגין עבירה חמורה, נטילת חיו של אדם באכזריות, תוך שימוש באלימות קשה יחד עם אחרים, נתונים המעידים, לכאורה, על מסוכנותו.

בתסקיר שהוגש בעניינו של המבקש ביום 2.11.2015, ציינה קצינת המבחן כי טרם מעצרו הנוכחי נטה המבקש לעיתים להתרועע עם חברה בעייתית, וכי התרשמה שבמצבים מסוימים, עלול המבקש לפעול באופן אימפולסיבי ובעייתי, תוך קושי לכלכל השלכות מעשיו על סביבתו ועל עצמו. צוין כי לא ניתן לשלול הערכת סיכון גבוהה להישנות עבירה פוגעת. לפיכך לא המליצה על שחרורו של המבקש ממעצר.

בתסקיר מאוחר יותר מיום 22.11.2015 חזרה קצינת המבחן על הערכתה בדבר מסוכנות גבוהה של המבקש.

10. לגבי מסוכנותו של המבקש, יש להפנות גם להחלטה שניתנה בעניינו, בערר שהגיש בטרם שוחרר באיזוק האלקטרוני (בש"פ 8293/15). בהחלטתו קבע כבוד השופט דנציגר: **"האם בנסיבות העניין יש מקום להורות על שחרורו של שנאן ממעצר מאחורי סורג ובריח? נחה דעתי כי התשובה היא שלילית. נוכח חומרת העבירה המיוחסת לו ובשים לב לכך שהוא לא רק נגרר אחר חטיב, אלא נטל יוזמה באירועים האלימים שהובילו בסופו של דבר למותו של המנוח, וכאשר לוקחים בחשבון את הקושי לשלול את מסוכנותו ואת ההתרשמות כי עובר למעצרו היה לעתים מתרועע עם חברה בעייתית, סבורני כי ניתן לאפשר את המשך שהייתו של שנאן בסביבת מגוריו, אך ורק בתנאי פיקוח אלקטרוני..."**

בנסיבות אלה ולאור מהות העבירה ומעשיו לכאורה של המבקש, אין בזמן שחלף מאז ההחלטה הקודמת, כדי לשנות באופן ממשי את מסוכנותו של המבקש.

11. אשר לטענה בדבר התמשכות ההליכים - המשפט מתנהל בקצב מהיר יחסית, ועד לפגרה קבועות מספר ישיבות הוכחות נוספות, כך שלא מדובר בתקופה חריגה המהווה עילה לעיון חוזר.

12. בהתחשב במסוכנותו של המבקש, כמפורט לעיל, לא מצאתי מקום לבקש תסקיר משלים בעניינו.

בסיכומו של דבר, כפי שנקבע בעניינו של נאשם 2, אני מעדיפה את האינטרס הציבורי, ולפיכך, הבקשה לביטול האיזוק האלקטרוני נדחית.

13. היה ויהיה על המבקש לפנות את דירת הפיקוח ולא תמצא לו חלופה לדירה זו - יודיע סנגורו לפיקוח האלקטרוני על כך, ועל המבקש להתייצב בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולמינהלת הפיקוח בשב"ס.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ו, 07 יולי 2016, בהעדר הצדדים.